

VUIG MET VETTE LAKLAAG

Ruimte voor een bijschrift

Fotograaf CORNELIE TOLLENS gaat schaamteloos te werk in het vastleggen van de GRENZEN VAN FATSOEN, zo zegt ze zelf. KLINKT SPANNEND. Daarom vast een voorproefje van HARD LOVE, een bloemlezing van haar werk.
interview Ilonka Leenheer

Ruimte voor een bijschrift

Ruimte voor een bijschrift

Ruimte voor een bijschrift

‘HARD LOVE moet een verboden boek zijn, zoals het Vaticaan een lijst met VERBODEN BOEKEN HEEFT’

CORNELIE TOLLENS

‘Toen ik gevraagd werd om een fotoboek van mijn werk te maken heb ik besloten mijn ego helemaal los te laten. Ik wilde niet standaard op elke pagina een foto; zo’n boek heb ik zeven jaar geleden gemaakt, Weird Nature, en dat vond ik een beetje een tuttig boek. Te serieus. Dus heb ik ontwerp bureau Smel ruim tweehonderd foto’s gegeven en de vrije hand om erin te snijden en te hakken. Ik ken mijn foto’s al jaren, dus het wordt een verrassing wat iemand anders erin ziet. Ik wil dat je een explosie te zien krijgt van wie ik ben, dat je aan het eind van het boek doodmoe bent van alle indrukken. Hard Love is de titel en het thema van het boek. Het was het idee van Smel om daar Contrary To Public Decency aan toe te voegen; het moet een verboden boek zijn, zoals het Vaticaan een lijst met verboden boeken heeft. Ik ben nogal een expliciete fotograaf die schaamtelos op alle grenzen van fatsoen gaat zitten. Dat is hard love: harde liefde, in your face. Maar het betekent ook gewoon dat liefde moeilijk is. Ik heb veel relaties gehad, en ik heb veel door die relaties geleerd. Hoe moeilijker je het hebt, hoe meer je kunt leren. Over jezelf, het leven, de liefde. Het verlangen naar liefde en de frustratie die dat met zich meebrengt, dat is het thema, het gevoel waarop ik mijn foto’s heb uitgezocht. Verder heb ik teksten verzameld, zinnnetjes, Cry For Love van Iggy Pop, een sonnet van Shakespeare, een pornoverhaal dat ik heb geschreven. Hard Love is een bloemlezing van wie ik ben als fotograaf, dus daarom zitten er behalve vrij werk ook modereportages en reclamecampagnes. Ook die voelen als vrij werk. Als je echt bij jezelf blijft wordt elke foto een soort zelfportret. De gelaagtheid die er in mijn foto’s zit, zit ook in mezelf. Aan de ene kant unheimisch, een duistere en mystieke wereld, aan de andere kant chic en totaal sexy. Jong en bedorven. Met een vette laklaag eroverheen kun je je het permitteren dat de kern grof, ruig en vuig is.

HAKKEN IN DE MODDER

Ik voel me nu eenmaal aangetrokken tot duistere en seksueel geladen zaken. Als kind al, ik heb mijn jeugd met loodzware Italiaanse films doorgebracht. Vanaf dat ik een jaar of vijftien was ben ik in plaatjes gaan

denken. Ik zag toen ook voor het eerst een modetijdschrift: een fantastische droomwereld, chic, anders, vol beloften. Dat wilde ik, en ik kocht van mijn spaargeld een Practica-camera. Ik zat urenlang in de bibliotheek om erachter te komen hoe bijvoorbeeld een pentaprisma werkt. Het heeft een tijd geduurd voor ik een opleiding ging volgen. Ik ben op mijn zestiende van huis weggelopen en moest voor mezelf zorgen. Op mijn 24e had ik genoeg gespaard en ben ik naar de Academie voor Fotografie in Haarlem gegaan. Daarna heb ik vrij lang andere fotografen geassisteerd. Miep Jukkema is degene van wie ik het meest geleerd heb. Vooral hoe je lol achter de camera moet maken; ik was zo serieus, mocht van mezelf geen fouten maken. Ik weet nog goed hoe ik de eerste dag bij haar begon: op hoge hakken, met een klembord, als een soort secretaresse. Zij is een All Stars-meisje, dus dacht: wat is dit nou? Voor een van de eerste opdrachten waarbij ik assisteerde moest ze cocktails à la Vincent van Gogh fotograferen. Die dronken we na elke foto op; ik kwam aan het eind van de dag dronken en doodmoe van het lachen thuis. Ik ga trouwens nog steeds op hoge hakken naar de set, al moet ik de hele dag in de modder staan. Op hoge hakken ben ik in mijn element. Eigenlijk is Hard Love een soort dagboek; bij elke foto weet ik wat ik doormaakte, met wie ik was. Het is een emotionele reis waar ik nu al anderhalf jaar mee bezig ben. Het is goed om af en toe eens stil te staan bij het leven: what the fuck happened? Ik heb negen relaties gehad, die allemaal heftig en superintens waren, en heb nu even een time-out. Voor het eerst van mijn leven heb ik geen relatie, ben ik alleen. Het boek is een afsluiting van een periode; geen statement voor anderen, maar voor mezelf. Wat ik na Hard Love wil? Geld! Orgies met coke! Een nieuwe liefde, waarom niet. Het is tijd om een nieuwe dimensie in te gaan. Ik heb veel plannen, wil filmpjes gaan draaien. En vooral heel veel fotograferen.’

Cornelie Tollens (Heemskerk, 1964) werkt als modefotograaf o.a. voor ELLE en maakte reclamecampagnes voor o.a. Vodafone, Nissan, Nike, Martini. ‘Hard Love’ (€ 55) komt begin oktober uit bij uitgeverij D’Jonge Hond